Rok III. Nr. 243 (660) Środa 6 września 1933 roku CENA 15 gr.

KURJER NOWOGRÓDZKI

Redakcja i Administracja: Wilno, Zamkowa 2. Otwarta od g. 9 do 4. Tel. Redakcji 17-82, Admin. 228. Ogłoszą poczt. uiszczone ryczałtem. Redakcja rękopisów niezamówionych nie zwraca. Administracja nie uwzględnia co do rozmieszczenia ogłoszeń.

PRENUMERATA miesięczna z odniesieniem do domu, lub z przesyłką pocztową 4 zł., zagranicę 7 zł. Konto czekowe PKO. Nr. 82.218. W sprzedaży detal. cena pojedyńczego n-ru 15 gr.

CENY OGŁOSZEŃ: wiersz milimetrowy jednoszpaltowy na stronie 2-ej i 3-ej gr. 40, Za tekstem 15 gr. Komunikaty oraz nadesłane, milimetr 50 gr. Kronika reklamowa milimetr 60 gr. W numerach świątecznych, oraz z prowincji o 25 proc. drożej. Zagraniczne 50 proc. drożej. Ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne o 50 proc. drożej. Administracja nie przyjmuje zastrzeżeń co do miejsca. Terminy druku mogą być przez Administrację z ważnego dowodzie. Za dwukrotnie numeru dowodowego 15 gr.

W dniu otwarcia Wil. Izby Rolniczej

W sprawie potrzeby utworzenia Izby rolniczej w Wilnie i oparcia akcji podniesienia stanu rolnictwa na samorządzie rolniczym— zabieraliśmy głos na tem miejscu trzykrotnie.

Po raz pierwszy — w krótkim czasie po majowych wydarzeniach, kiedy w rządowej polityce gospodarczej zarysował się wzrost w kierunku większego uwzględnienia interesów rolnictwa. Zwracaliśmy wówczas uwagę, że tylko zorganizowane rolnictwo, posiadające jednolitą reprezentację, może skutecznie bronić swych praw i potrzeb i torować sobie drogę ku wpływom na państwową politykę w skali, odpowiadającej tej roli, jaką produkcja rolnicza odegrywa w całokształcie gospodarki narodowej. Podnosiliśmy jednocześnie konieczność ułatwienia czynnikom rządowym ich poczynań w zakresie rozbudowy odcinka rolniczego i zapewnienia im ze strony zainteresowanego rolnictwa właściwej współpracy, o której nie mogło być mowy w warunkach istnienia licznych zrzeszeń i organizacyj, często wręcz wrogo do siebie usposobionych i wzajemnie zwalczających się, reprezentujących nie interesy rolnictwa, lecz egoistyczne dążenia pewnych stanów posiadania, pewnych warstw, a co gorsza, nawet ugrupowań i wprost jednostek, posiadających dużo tupetu i dużo aspiracyj, przeważnie politycznych, ale mało zrozumienia dla potrzeb rolnictwa. Te aspiracje stanęły właśnie na przeszkodzie do zmontowania jednolitego przedstawicielstwa rolniczego. Sfery, decydujące o nastawieniu polityki gospodarczej, były w dalszym ciągu dezorjentowane sprzecznemi postulatami, wysuwanemi zawsze w imieniu całego rolnictwa.

Do sprawy izby rolniczej powróciliśmy po upływie trzech lat — w połowie roku 1929, kiedy finalizowana była, tak usilnie przez nasze pismo propagowana, akcja połączenia organizacyj rolniczych. Przestrzegaliśmy wówczas przed skutkami uzależnienia pracy wyłącznie od smoczka rządowego, twierdząc, że w tym wypadku linja postępowania w wykonaniu zadań społecznych, może ulec wypaczeniu, że miast odegrywania roli zastępczej samorządu rolniczego, połączone organizacje rolnicze ograniczą swe funkcje do zadań poruczonych w ramach przyznawanych dotacyj, zatracając powoli pierwiastek społeczny i ulegając z postępem czasu atrofji samodzielnej inicjatywy. Uchronić rolnictwo od tych niebezpiecznych manowców mogłoby tylko powołanie izby rolniczej, opartej na pracy w terenie dobrowolnych organizacyj rolniczych.

Wreszcie po raz trzeci zabieraliśmy głos w tejże sprawie mniej więcej rok temu, kiedy rzeczywistość z drugorzędną logiką potwierdziła słuszność i trafność naszych przewidywań, a jednocześnie znów wysunęła na czoło zagadnień aktualnych kwestję izby rolniczej. Zaszła konieczność kompresji budżetu. Pogłębiający się kryzys gospodarczy brutalnie przekreślił okres materjalnej prosperity towarzystw rolniczych. Zaczęły topnieć dotacje, — topniała więc i praca, przedewszystkiem w terenie.

Podniósł się larum. Zaczęto szukać winowajców. Sympatycy się zarzuty, że przez obcinanie subwencyj dla towarzystw rolniczych, rząd wykazuje zbyt małe zrozumienie dla potrzeb rolnictwa. Przeoczano natomiast wady tkwiące w samem założeniu organizacyjnem, a polegające na tem, że własną reprezentację rolnictwo oparło nie na własnych siłach i środkach, lecz na wsparciach z zewnątrz.

Szukano winy i gdzieindziej. Oto ze zdumieniem czytaliśmy ostatnio w jednem z fachowych pism rolniczych, że osłabienie dobrowolnych organizacyj ogólno-rolniczych jest skutkiem.... „niefortunnej tak zwanej unifikacji".

Tego tylko brakowało — czyżby lepszym jest nawrót do stanu przed unifikacją, kiedy interesy rolnictwa zaprzepaszczane były w przeciwstawnościach, często rzekomych, lub świadomie rozdmuchiwanych przeciwstawnościach interesów poszczególnych stanów posiadania. Właściwą ocenę czynników, które spowodowały osłabienie, przechodzące w nieczynność, organizacyj rolniczych, znajdujemy w następnym numerze tegoż pisma, gdzie czytamy między innemi, że:

„Wysokie subwencje państwowe, otrzymywane przez dobrowolne organizacje rolnicze, przyczyniły się do lekceważenia przez władze organizacji rolniczej znaczenia współpracy czynników społecznych, i do uzależniania się dobrowolnych organizacyj rolniczych od czynników rządowych. Dobrowolne organizacje społeczno-rolnicze, rozporządzając, dzięki otrzymywanym subwencjom, personelem fachowym licznym i dobrze uposażonym (może nawet zbyt licznym i zbyt dobrze uposażonym), zapomniały zarazem, że organizacja społeczna z natury rzeczy winna opierać swą pracę przedewszystkiem i głównie na czynniku społecznym. Gdy ograniczenie środków finansowych zmusiło ją do zredukowania płatnych sił fachowych, okazał się brak odpowiednich rąk do pracy i brak ludzi, do roboty społecznej zaprawionych, skutkiem czego działalność bardzo wielu wojewódzkich i okręgowych towarzystw rolniczych stanęła w miejscu".

Mniejsza jednak o to. Dobrze się stało, że w tym właśnie momencie, kiedy chylić się zaczęła ku upadkowi twórcza praca w terenie nad podniesieniem stanu rolnictwa, kiedy rola organizacyj rolniczych straciła na znaczeniu proporcjonalnie do zmniejszonych dotacyj — powstaje samorząd rolniczy w postaci Wileńskiej Izby Rolniczej, by podjąć przerwaną pracę i na nowych zasadach organizacyjnych kontynuować zadania, od właściwego wykonania których zależy przyszłość rolnictwa w naszym kraju.

* * *

W dniu dzisiejszym odbywa się pierwsze posiedzenie Rady Wileńskiej Izby Rolniczej, obejmującej swą działalnością dwa województwa północno wschodnie: wileńskie i nowogródzkie. W skład Rady wchodzi 52 radców, w tem 19 z wyrobu przez społeczne organizacje rolnicze, 19 — z wyboru przez zgromadzenia wyborcze (sejmiki) i 14 — z nominacji. Przy innej sposobności omówimy wyniki wyborów do Izby pod względem reprezentacji w Radzie poszczególnych ugrupowań politycznych, stanu posiadania, działów produkcji i t.p. W tej chwili na podstawie tych nazwisk radców, które prasa wymieniała w związku z dokonanemi wyborami, lub mianowaniem radców Izby przez ministra rolnictwa i reform rolnych, możemy stwierdzić, że skład Rady rokuje całkowitą pewność, że zadania i cele samorządu rolniczego będą nietylko należycie docenione, lecz znajdą wkrótce właściwe rozwiązanie przez obranie właściwej linji postępowania.

W pionowem i poziomem przecięciu, dzisiejsze Izby ustawowo pomyślana jest w ten sposób, że sprzęga ją i związuje organicznie z pracą dobrowolnych organizacyj rolniczych. Pod tym kątem widzenia polskie ustawodawstwo, w zakresie wykonania postanowień konstytucji o samorządzie gospodarczym, w porównaniu do szeregu innych państw, które u siebie wcześniej, niż Polska zorganizowały samorząd rolniczy, uczyniło wielki krok naprzód, pobudzając najniższe ogniwa organizacyjne, to znaczy wieś, miejscowe kółka i organizacje rolnicze, do inicjatywy, przejawu działalności, zdawania sobie sprawy z tego, jaki obowiązek społeczny ciąży na nich, zdawałoby się, drobnych czasteczkach mechanizmu rolniczego, a jednak tak decydujących o wyniku całokształtu prac podejmowanych w celu podniesienia rolnictwa i gruntowanie dobrobytu najliczniejszej warstwy ludności. Poprzednio uskuteczniona unifikacja dobrowolnych zrzeszeń rolniczych stanowi właśnie rękojmię, że praca w terenie nie rozbije się o rozdźwięki. To też lansowanie zdania, że unifikacja rzekomo przyczyniła się do osłabienia działalności zrzeszeń rolniczych, uważamy za wręcz szkodliwe dla własnych interesów rolnictwa. Dziś, zwłaszcza w okresie niesłychanego napięcia kryzysu, potrzebny jest przedewszystkiem spokój, potrzebne jest rozważne ustosunkowanie się do zagadnień, by nie jątrzyć stosunków, lecz odwrotnie, je łagodzić. Od tego jest zależny efekt działalności Izby.

W artykule p.t. „Izby rolnicze powstają", umieszczonym w kwietniowym zeszycie „Rolnictwa", dyrektor departamentu p. Stefan Królikowski słusznie zauważa, że obowiązujące ustawodawstwo stworzyło podstawy pod społeczny charakter izb — od samych rolników w największej mierze zależy, by charakter ten utrzymać. W dniu otwarcia Wileńskiej Izby Rolniczej życzymy jej, by temu stało się zadość.

Zygmunt Harski.

—o—oOo—o—

Aktywność sowieckiej dyplomacji w Europie

GROŹBA POD ADRESEM HITLERA

MOSKWA PAT. — Antysowieckie wystąpienie Hitlera na kongresie w Norymberdze wywołało ostre komentarze prasy moskiewskiej.

„Za Industrjalizacju" pisze, że Hitler z manjackim uporem narzuca się światu kapitalizmu w charakterze obrońcy przed bolszewizmem. Słowa jego jako kanclerza Rzeszy mają szczególną wagę polityczną, ale nie zaskoczą opinji sowieckiej, która wie, czego ma się spodziewać po hitleryzmie. Artykuł kończy się groźbą, że jeżeli wydarzy się katastrofa, to niechaj hitlerowcy mają pretenzje do samych siebie.

INTERWENCJA WŁOCH NA RZECZ SOWIETÓW

PARYŻ PAT. — „Matin" donosi z Rzymu, że ambasador sowiecki Chincruk przebywa tam w dalszym ciągu i prowadzi rozmowy z politykami włoskimi. Mussolini, zdaniem korespondenta, interwenjował już kilka krotnie w Berlinie w sprawie zaostrzenia się kampanji hitlerowców przeciw Sowietom, w szczególności w sprawie popierania przez Niemcy akcji, mającej na celu oderwanie Ukrainy od Związku Sowieckiego. Włochy, że ambasador Chincruk pragnie, ażeby Mussolini przyjął na siebie rolę mediatora między Niemcami a Sowietami, przyczem Rosja chętnie widziałaby zbliżenie z Niemcami, a nawet gotowa jest zawrzeć z nimi pakt o nieagresji. Zawarcie tego paktu umożliwiłoby Sowietom zajęcie się wyłącznie zagadnieniami natury wewnętrznej, które w danej chwili wysuwają się na plan pierwszy.

HERRIOT W MOSKWIE

MOSKWA PAT. — Herriot w towarzystwie ambasadora francuskiego w Moskwie Alphanda przyjęty został na przeszło godzinnej audjencji u Kalinina.

Na konferencji prasowej Herriot oświadczył, że jest gorącym zwolennikiem francusko - sowieckiego zbliżenia kulturalnego oraz podkreślił wolę pokoju, dominującą wśród najszerszych warstw ludności ZSRR. Korespondenci zagraniczni powstrzymali się od stawiania pytań, ponieważ Herriot, jako osobistość nieoficjalna, odmówił odpowiedzi w kwestjach politycznych.

Na pytanie jednego z dziennikarzy amerykańskich w sprawie porównania stopy życiowej w ZSRR ze stopą życiową na Zachodzie Herriot odpowiedział, że nie można matematycznie porównywać stopy życiowej w odmiennych ustrojach gospodarczych.

PRZYJĘCIE W POSELSTWIE SOWIECKIEM W WARSZAWIE

WARSZAWA PAT. — Charge d'affaires poselstwa sowieckiego w Warszawie Odolski wydał wczoraj przyjęcie z okazji pobytu delegacji historyków sowieckich w Warszawie, na międzynarodowym kongresie historycznym.

Na przyjęciu obecni byli członkowie poselstwa sowieckiego i profesorowie sowieccy stanowiący delegację sowieckich historyków, p. minister spraw zagranicznych Beck, redaktor „Gazety Polskiej", minister Miedziński, naczelnik wydziału prasowego MSZ Przemycki oraz liczni przedstawiciele świata naukowego.

Dożynki u P. Prezydenta Rzeczypospolitej

Moment ogólnopolskiego święta dożynkowego w Spale, przedstawiający jeden z obrzędów symbolizujących rok na wsi według dawnych zwyczajów, a mianowicie wiązanie gospodarza przy żniwie.

NOWA REWOLUCJA NA KUBIE

Stany Zjednoczone wysłały okręty pancerne

NOWY JORK. PAT. Donoszą z Hawany, że w armji kubańskiej wybuchł bunt. Na czele buntu stanął sierżant Batista. Do buntu przyłączyły się uczniowie i podoficerowie szkoły wojskowej, którzy postawili na rogach ulic karabiny maszynowe, zagradzając w ten sposób drogę wojskom wiernym rządowi, wysłanym w celu zlikwidowania buntu. Buntownicy ustanowili juntę rewolucyjną, złożoną z 19 członków, która wybrała 5-ciu komisarzy, mających piastować władzę wykonawczą na Kubie. Rząd kubański ma się zwrócić do Stanów Zjednoczonych z prośbą o interwencję.

WASZYNGTON. PAT. W związku z rozruchami na Kubie, rząd Stanów Zjednoczonych wysłał tam jeden krążownik i 3 torpedowce.

LONDYN PAT. Według wiadomości z Hawany nowa rewolucja kubańska rozpoczęła wczoraj, dokonała się tym razem bez przelewu krwi i bez oporu. Na czele rewolucji stoją oprócz sierżanta Batisty, prof. uniwersytetu Martin oraz dziennikarz Carbo. Głównym czynnikiem rewolucji są żywioły radykalno - społeczne, które wyobrażają kierunek socjalistyczny, ale nie komunistyczny.

Garnizon miasta Santiago de Kuba, opanowany przez rewolucjonistów, przeszedł na ich stronę. Żołnierze garnizonu uwięzili oficerów, a wypuścili na wolność żołnierzy siedzących w areszcie jeszcze za czasów gen. Machado. — Rewolucjoniści złożyli z urzędu gubernatora i burmistrza miasta. Doszło do długotrwałej strzelaniny, która jednak nie pociągnęła za sobą żadnych strat w ludziach, nie było nawet rannych.

HAWANA. PAT. Prowizoryczny prezydent republiki kubańskiej Cespedez, został zawezwany do stolicy Santa Clara, dokąd udał się, by zbadać rozmiary spustoszeń, spowodowane przez cyklon. Nagły przyjazd Cespedeza jest w związku z rewolucją. Dymisja rządu oczekiwana jest lada chwila.

Wielka katastrofa lotnicza w Sowietach

MOSKWA PAT. — Dziś rano w pobliżu rządu przemysłu lotniczego Baranow wraz z stacji Łopastnia na południe od miasta Podolżona, szef awjacji cywilnej Holcman, jego zastępca komisarza ciężkiego przemysłu i szef u- car, pilot Dorfman i mechanik Płotnikow.

Zapowiedź konferencji francusko-angielskiej

PARYŻ PAT. — Albert Julien zapowiada na dzień 18 bm. rozmowy francusko - angielskie w Paryżu na temat zagadnień politycznych międzynarodowych. Publicysta „Petit Parisien" zaznacza, że przedmiotem obrad będzie przedewszystkiem sprawa niepodległości Austrji, odbudowy ekonomicznej Europy środkowej i Bałkanów i wreszcie sprawa konferencji rozbrojeniowej. Wyniana poglądów przewidziana jest również z gabinetem rzymskim, a w zakresie rozbrojenia z reprezentantem Stanów Zjednoczonych Normanem Davisem, który właśnie dziś ma wyjadować w Londynie.

BERLIN PAT. — Wiadomość o zapowiedzianej na 18 bm. konferencji francusko - angielskiej w Paryżu z udziałem Normana Davisa wywołuje tu duże zainteresowanie, a nawet pewne zaniepokojenie. Prasa berlińska daje wyraz zdziwieniu, że już nietylko we Francji, ale i w Anglji nie mają zaufania do pokojowych zamiarów Niemiec. Z obrzeniem odrzucane są pogłoski o przedstawieniu na forum Ligi Narodów skargi na temat wzmożonych zbrojeń niemieckich oraz o przygotowywanem rzekomo ultimatum Francji.

„Boersen Ztg." upatruje, że dyplomacja wyczerpie wszelkie możliwości, stojące do jej dyspozycji, zanim zdecyduje się na podobny krok. „Angriff" pisze, że obowiązkiem dyplomacji angielskiej jest powstrzymanie Francji od podobnego posunięcia. „Niemcy znają — kończy dziennik— swe obowiązki, ale również i swoje prawa i nie dadzą się nastraszyć".

Reprezentacja wojska polskiego na uroczystościach wiedeńskich

WARSZAWA, (tel. wł.). Dowiadujemy się że polskie władze wojskowe przyjęły wystąpienie przez rząd austrjacki zaproszenie do wzięcia udziału w uroczystościach wiedeńskich. Ministerstwo Spraw Wojskowych postanowiło delegować do Wiednia reprezentację oficerską złożoną z Dowódcy II Dywizji Kawalerji gen. Wieniawy Długoszowskiego, mjr. Stępkowskiego i rtm. Starnawskiego.

Proces doraźny w Kobryniu

KOBRYŃ PAT. — Na wstępie dzisiejszego posiedzenia sądu doraźnego prokurator zgłosił wniosek, w którym prosił sąd o dopuszczenie w charakterze biegłych znajdującego się na sali radcę ministerjalnego Bacha oraz naczelnika wydziału białostockiego Urzędu Wojewódzkiego Wysokińskiego, dla zaopinjowania, jakie są cele i dążenia partji komunistycznej w Polsce, a zwłaszcza KPZB i jakie są przejawy działalności partyjnej na terenie niem północno - wschodnich Rzeczypospolitej.

Obrona sprzeciwiła się wnioskowi prokuratora, twierdząc, że orzeczenie w tej sprawie było już dane w dniu wczorajszym przez rzeczoznawców Ehrlicha i Tyczyńskiego.— W odpowiedzi prokurator podtrzymywał swój wniosek, motywując go koniecznością jak najbardziej pełnego oświetlenia prowadzącą przez partję komunistyczną prac wywrotowych na omawianym terenie. Po dłuższej naradzie sąd przechylił się do wniosku prokuratora. Zarządzono przerwę w rozprawie do jutra 10-ej rano.

Powrót polskiej ekspedycji polarnej

Członkowie polskiej ekspedycji polarnej: inż. Czesław Centkiewicz, Władysław Łysakowski i Stanisław Siedlecki (pośrodku) z krewnymi i przyjaciółmi, po przybyciu do Gdańska na pokładzie polskiego kutra badawczego „Ewa" udają się do Gdyni.

TELEGRAMY

AWANTURY LUDOWCÓW W KIELECKIEM

WARSZAWA PAT. — Powiatowy zarząd stronnictwa ludowego na pow. stopnicki województwa kieleckiego usiłował zorganizować 5 bm. w Pinskich Wielkich pod pretekstem urządzenia dożynek ludowych zgromadzenie polityczne pod gołem niebem. Ponieważ władze administracyjne nie wydały uprzednio zezwolenia na urządzenie tej imprezy, zgromadzenie jako nielegalne zostało rozwiązane, a uczestników jego wezwano do rozejścia się.

Podburzona przez agitatorów część zebranych zaczęła wznosić okrzyki antyrządowe oraz nawoływać do nierozchodzenia się. W czasie akcji tej znajdującej się na miejscu policja zaatakowana została kamieniami, wobec czego zmuszona była oddać w górę strzały ostrzegawcze, po których tłum rozproszył się. Z pośród uczestników zajścia nikt żadnych obrażeń nie odniósł, natomiast kilku policjantów, a wśród nich komendant powiatowy P. P. w Stopnicy, poturbowanych zostało dotkliwie kamieniami. Kilku bardziej czynnych awanturników i pod żegacy aresztowano, poczem spokój został w pełni przywrócony.

KATASTROFA AUTOBUSOWA

ŁÓDŹ PAT. — W dniu dzisiejszym wydarzyła się pod Sieradzem katastrofa autobusowa, w której zostało rannych 11 osób. Z Łodzi wracała wycieczka Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół" w Sieradzu, gdy nagle wskutek pęknięcia resorów, autobus wywrócił się, przygniatając uczestników wycieczki. — Policja wdrożyła dochodzenie przeciw szoferowi autobusu.

PRZYKRE ZAJŚCIA W GDAŃSKU

GDAŃSK PAT. — We wtorek o godz. 2-ej przechodził przez Langgasse oddział hitlerowskich bojówkarzy szturmowych ze sztandarem.

Jeden z bojówkarzy wezwał rozmawiających na chodniku dyrektora oddziału tutejszego Sosnowieckiego T-wa Kopalń Węgla w Dąbrowie p. Franciszka Gulkowskiego i przedstawiciela „IKC" w Gdańsku p. Bieńkowskiego do podniesienia rąk, celem salutowania sztandaru hitlerowskiego. Gdy wezwani żądaniu temu odmówili, zaznaczając, że są obcokrajowcami, bojówkarz zawołał kilkunastu swych towarzyszy, którzy rzucili się na p. Gulkowskiego, przyczem napadnięty został uderzony w twarz i skopany, odnosząc rany w krzyż i głowę.

Sprawa została zgłoszona w Senacie, który wyraził swe ubolewanie, zapewniając, że zarówno policyjne, jak i partyjne środki zostaną wdrożone celem najsurowszego ukarania winnych, przyczem Senat oświadczył, że na przyszłość przedsięwzięte będą kroki celem uniemożliwienia wszelkich prowokacyj i ukarania napastników, nie zaś osób, nie podnoszących rąk celem salutowania flag hitlerowskich.

GDAŃSK PAT. — Student politechniki

gdańskiej, obywatel polski, Marceli Leśniczak, zaczepiony został na ulicy przez 3-ch pijanych Niemców. Zajście skończyło się wywrotowaniem Leśniczaka i osadzeniem go w areszcie pod pretekstem rzekomego sprowokowania zajścia. Jak wynika z oświadczeń naocznych świadków Polaków, prowokatorami byli napastnicy, którzy napadli na Leśniczaka za używanie polskiej mowy.

NIEUSTANNE ARESZTY KOMUNISTÓW W NIEMCZECH

BERLIN PAT. — Nieustannie napływają nowe wiadomości o masowych aresztowaniach wśród komunistów na całym terenie Rzeszy. W Bochum za działalność antyfaszystowską i obrazę kanclerza Hitlera, oraz wystąpienia przeciw partji narodowo - socjalistycznej dokonano 10 dalszych aresztowań.— W Wormacji i okolicach aresztowano 44 osoby, oskarżone o należenie do tajnej organizacji komunistycznej. Dalsze aresztowania są w toku. Zatrzymanych internowano w obozie koncentracyjnym. Wszyscy mają być wniesieni w sprawę zabójstwa hitlerowca. W Bremie zatrzymano 64 osoby za kolportowanie komunistycznego czasopisma „Die Wahrheit" drukowanego w Austrji. Skonfiskowano 3 tysiące egzemplarzy.

300 MIL NA GODZINĘ

CHICAGO PAT. — Lotnik Weddell Paterson junior z Luisiany osiągnął nowy rekord szybkości na aeroplanie, robiąc zgórą 300 mil angielskich na godzinę.

SOWIECKI LOT DO STRATOSFERY

MOSKWA PAT. — Agencja „Tass" donosi, że w ciągu bieżącego miesiąca 2 balony sowieckie podejmą lot do stratosfery.

Pierwszy z balonów, któremu nadano miano „ZSRR" i który prawdopodobnie pozostanie w powietrzu około 18 godzin, rozpocznie lot za 2 dni, jeżeli tylko warunki atmosferyczne będą sprzyjające.

Mistrzostwo Polski w tenisie

WARSZAWA PAT. — Dziś na kortach Legji rozpoczęły się międzynarodowe zawody tenisowe o mistrzostwo Polski. Hecht (Czechosłowacja) pokonał Laszkiewicza z Bydgoszczy, który zaprezentował się bardzo dobrze 6:2, 6:3, 6:4. Kolez wygrał walkowerem z Rumunem Mishu, który nie przybył do Warszawy. Tłoczyński wyeliminował Małeszyńskiego 6:1, 6:1, 6:2. W grze podwójnej pań Merhautowa (Czechosłowacja) pokonała Grąbczewską 6:0, 6:2, W grze podwójnej para Tłoczyński i Jerzy Stolarow wygrała z parą Zbyszewski — Chalier 6:0, 6:3, 6:4.

SILVA RERUM

DOJRZEWANIE MŁODZIEŻY DO SZKÓŁ WILKOMIERZSKICH

Gazeta Polska (245) porusza niezwykle poważną, sprawę opieki nad młodzieżą, która dojeżdża do szkół z małych miejscowości, znajdujących się w promieniach większych miast.

Nietylko stolica, ale i wszystkie większe miasta (Wilno, rzecz jasna, nie jest wyjątkiem) mają tę niedogodność, że przepełniające podmiejskie pociągi, oczekujące na dworcu i td.

Takie dojeżdżanie młodzieży ma swe strony dodatnie i ujemne:

Do stron dodatnich niewątpliwie zaliczyć trzeba to, że młodzież — dojeżdżająca codziennie do szkoły — uczy się pokonywać natężone trudności, uzasadnienia się, wdraga się we spostrzeganie i obserwowanie. Z drugiej strony szkoła, która mieści w swych murach znaczny procent młodzieży dojeżdżającej, przemienia się na większą liczbę środowisk, więc i zasięg jej wpływów wychowawczych jest znacznie większy, niż w innych szkołach. Z odwrotnie: młodzież dojeżdżająca wnosi do szkolnego środowiska dużo z rodzinnych środowisk innych i dzięki temu wzbogaca życie wewnętrzne szkoły.

Tych stron dodatnich, problematyczne, strony ujemne, jest znacznie więcej. O wiele więcej jest minusów — zdecydowanych, niepodważalnych.

Na czoło wysuwa się zagadnienie zdrowia fizycznego i psychicznego młodzieży. Dzieci dojeżdżającego do szkoły nie może być zaciągnięte zorganizowany. Zmuszone bardzo często do wstawania o kilka kilometrów, a stąd dopiero dojeżdżać do szkoły kolejką, czy autobusem, dziecko zużywa na to 3 do 4 godzin dziennie. Czas ustawania przepada na to, czy na inny, i wczesnie] rano; powrót zaś do domu następuje — przy dobrem połączeniu kolejowem, co nie zawsze się zdarza — o godz. 5-tej wieczorem. Spędza więc dziecko blisko dwanaście godzin poza domem bez ciepłego pożywienia i odpowiedniej opieki w drodze.

Niedogodności te niedojadanie przy ciężkiem generalnie pospiechu stwarzają niejednokrotnie zarówno na zdrowie jak i na charakter i podręczy w nauce. Stosunek dziecka do domu też zdecydowanie staje się raczej negatywnym: czuje się do pewnego stopnia bezdomnem — zaczyna mu lekceważyć otoczenie domowe, nie pałąc żadnego zainteresowania się nawiązania ściślejszych związków ze szkołą. Jeśli do tego dodamy jeszcze możliwość niezasadnych wypadków kolejowych, czy autobusowych, których sprawcą jest — niestety — wpływami podczas podróży — będziemy mieli niedokładny, ale jak bądź co bądź wyraźny obraz zła, jakie przynosi z dojeżdżania dzieci do szkół.

Szkoła na kłopot z młodzieżą dojeżdżającą, często przemęczoną, nie umiejącą lekcyj, nie może poradzić. Bodźce mają większe wywyższające dzieci nieraz na odległość bardzo wielką. Ale najwięcej kłopotu, zmartwień i nieprzyjemności ma sama młodzież.

Młodzież to wymaga specjalnej opieki i poważnego zajęcia się jej losem.

Cóż więc robić należy?

W najogólniejszym zarysie możnaby wykreślić następujące punkty dla prac podjętych w tym kierunku:

Przedewszystkiem trzeba starać się o jak najściślejsze i stałe porozumienie się szkoły z rodzicami bądź opiekunami dojeżdżającej młodzieży. Dzięki częste przyjazdy rodziców z odległejszych miejscowości do szkoły są niemożliwe, a większa ilość dzieci z danej miejscowości dojeżdżających — zwłaszcza wyższych — takich miejscowościach specjalne podkomitety rodzicielskie. Trzebaby zorganizować w szkole — skoro dotychczas dzieci dojeżdżające wyjeżdżą w tym kierunku: wpływy wychowawcze.

Są to sprawy i bardzo poważne — i bar dzi pilne ze względu na już rozpoczęty rok szkolny.

Nagle — wybrany! Później podróż, świa ciach powinienby być ograniczony do paru najważniejszych i najbardziej ją interesujących.

Nie mniej należałoby rozteczyć opiekę nad uczniami przebywającymi na stancjach, zwiedzialania złym wpływom i niestrzeżliwym wypadkom. Tutaj wyłania się kwestja specjalnych wagonów dla młodzieży w pociągach czy na w nich opieka; dalej kwestja wciągnięcia samej młodzieży dojeżdżającej do zorganizowania opieki kolektywnej, zainteresowania tą sprawą starszych uczniów szkolnych. (podkreślenie moje — Red.).

Rozwiązanie pochodu.

Godz. 14.00 — 19.00 — Zwiedzanie miasta Targów Północnych i Wystawy Lnianskiej.

Godz. 18.00 — Udział zaproszonych gości w pięciem pożegnalnem Regionalnego Zjazdu Gospodarczego w Wilnie.

Godz. 20.00 — 21.30 — Ognisko strzeleckie na boisku sportowem 6 p. p. i tej leżącej przy ul. Kościuszki. Ognisko odbędzie się bez względu na pogodę.

Godz. 23.00 — Czarna kawa u Czerwonego Strzała przy ul. Mickiewicza 12, organizowana przez Akademicki Oddział Związku Strzeleckiego.

10-ty wrzesień — niedziela.

Godz. 9.30 — Zbiórka na Placu Lukiskim Związku Strzeleckiego przybyłych delegacyj, organizacyj społecznych wileńskich i miejscowego społeczeństwa.

Godz. 10.00 — Nabożeństwo polowe wraz z kazaniem.

Godz. 10.45 — Manifestacja jedności i braterstwa Ziem Kresowych. Przemówienia przedstawicieli przybyłych delegacyj. Pochód z Placu Lukiskiego na Plac Katedralny, zatrzymując się na trumnie ś. p. Biskupa Bandurskiego, na mogile Sierakowskiego i na bronie Nieznanego Żołnierza.

Rozwiązanie pochodu.

Godz. 14.00 — 19.00 — Zwiedzanie miasta Targów Północnych i Wystawy Lnianskiej.

Godz. 19.00 — Raut (za zaproszeniami).

Wieczorem pożegnanie na dworcu przybyłych delegacyj i odjazd oddziałów strzeleckich.

Uwaga: Uroczystości będą transmitowane przez radjo na całą Polskę.

Nowy most kolejowy w Warszawie

MOST NA WIŚLE, ZBUDOWANY SPECJALNIE DLA WARSZ. LINJI ŚREDNICOWEJ

25-lecie Związku Strzeleckiego

Komitet Honorowy ZWIĄZKU STRZELECKIEGO I ZJAZDU PRZEDSTAWICIELI ZIEM KRESOWYCH

w dn. 9 i 10 IX. r. b. w Wilnie

Gen. Żeligowski Lucjan — przewodniczący Komitetu Honorowego, wojewoda wileński Witold, Belina - Prażmowski Władysław — wojewoda lwowski, gen. Dąb - Biernacki Stefan, Dmujewski Wacław — prezydent m. Lwowa, ppłk. dypl. Florek Kazimierz — komendant Korpusu Kadetów nr 1, ks. biskup Gawlina Józef, dr. Grażyński — wojewoda śląski, gen. Górecki Roman, Jaszczołt Władysław — wojewoda wileński, Jóźewicz-wojewoda wileński, Jodkowski Zygmunt — wojewoda stanisławowski, inż. Janowski Bronisław, Jurkiłło Stefan — wojewoda poznański, Kościałkowski-Zyndram Marjan, wojewoda białostocki, prezes Zw. Rezerw., Kołodziejski Jan, prezydent m. Katowic, gen. Krzeczkowski Jan, gen. Litwinowicz Aleksander — dca OK III, Lortz Jan — prezes Zw. Powstańców Śląskich, dr. Malczewski Wiktor — prezydent m. Wilna, Moszyński Kazimierz — wojewoda tarnopolski, prezydent Prystor Aleksander — wiceprezydent m. Warszawy, Prystorski Jan, prezes zarz. głównego Z. S. Paschalski Franciszek, gen. Paskiewicz Stefan, Wiktor, gen. Popowicz Bolesław, Świetlicki Dr. Pawlikowicz, dr. Piaseckl Adam, gen. Rydz - Śmigły Edward, ppłk. dypl. Rusin Władysław — Komendant główny Zw. Strzel., marszałek Rzeczkiewicz Władysław, prezydent m. Łucka, płk. rektor USB Stanisław, Witoldi, gen. Skwarczyński Stanisław, prezes Sławek Walery, senator Stanisławiz Antoni, gen. Sosnkowski Kazimierz, poseł Tyszkiewicz Jan, prezes dr. Weryński.

Uroczystości w Norymberdze

stały się świętem narodowem Niemców

Kiedy kanclerz odbywał swój wjazd do Norymbergi, śród okrzyków niezliczonego tłumu i przy dźwięku wszystkich dzwonów, można było przekonać się, jaka popularność otacza osobę Führera. Nawet ci, którzy przywykli do manifestacyj hitlerowskich, byli pod wrażeniem świadomi niezwykłego i imponującego widowiska.

Wielkiemy przez zorganizowanym tłum, Adolf Hitler podobny był do olbrzymiego rzymskiego, który zbiera hołdy po zwycięstwie.

Ale uroczystości norymberskie mają na celu jeszcze złożenie hołdu Hitlerowi i okazanie mu zaufania, na jakich trwałych podstawach zbudowany jest rząd ustrój Niemiec. Mają one również cele propagandowe, wewnętrzne. Niezgo nie zaniedbano, by zdrowy wyobraźnię niepiśmiennego tłumu, wzniecić zapał i zachwyt. Olbrzymie manifestacje są zorganizowane i przewidziane w najdrobniejszych szczegółach. Przejazdy do Norymbergi, miezkania, noclegi, punkty żywnościowe — wszystko to funkcjonuje z idealną sprawnością. Tak samo rozplanowane są pochody, wystawienie, widowiska i igrzyska. Razem wzięte, cały mechanizm uroczystości, doskonale skonstruowany, działa bez zarzutu, jakby za dotknięciem różdżki czarnoksięskiej, wywiera olbrzymie wrażenie na miljon Niemców, bo przy tym to są wszystkich krańców swej ojczyzny zjechali.

Punktem kulminacyjnym święta norymberskiego były zapewne fajerwerki, które zapalono w sobotę wieczorem. Podziwiał je milion ludzi. Niebo nad miastem płonęło. Ogniu sztuczne były istotnie kolosal. Podobno nigdy przedtem takich nie widziano.

W niedzielę odbyła się wielka rewja — niezliczona defilada przez Führerem zaturmowej, trwająca 4 i Hitlerjugend. Trwała ona kilka godzin. Żelazny marsz tych grawdyj i ich okrzyki transmitowano przez radjo.

W poniedziałek wyłoniła wielka nowość, tycznie połowicznie 150 nowych sztandarów formacyj bojowych, poczem znów nastąpiła defilada wobec mazy wiśniów, władzi ludu nie miejsca, kapiąc od kwiatów i dekoracyj.

El.

W WIRZE STOLICY

DLA SPORTOWCÓW FRASZKA DESZCZ.

W sobotę popadywał deszcz, w niedzielę co podzinia ulewy, którzby nawet Nongo zadziwił swą obfitością. Najbardziej prawdopodobna instytucja w Polsce przepowiadziała większą, słoneczną pogodę — nie mogło być zatem inaczej jak zimny potop. Dlaczego PIM egzystuje, mimo bolur, które taskawie komunikuje? czytając go od lewa wyjmda — Prezydent Ignacy Mościcki, a wspuk — Marszałek Józef Piłsudski!

Mimo tych wodnych stosunków, mecz lekkoatletyczny z Czechami zakończył się szczęśliwie. Zdyskwalifikowano doskonałego Anglika na 200 mtr., przyznano trzecie miejsce pałachowi Łopackiemu — jeden ten drobny wrzodek wystarczył, bujowy wygrali rały mecz 79,5 punktów na 78,5!

Udało się, De Stefanieme nawalono na mecz a Hebdą przywajmnięć 15 piłek, a jednak wygrała tu zdolnie mniej agrzeszyli a więcej zdziałali.

Postęp duży; w zeszłym roku wygrałiśmy w Pradze różnicą 0,1 punkta, teraz dzielym punktem — ho, ho, jak kroczymy naprzód. No i zwycięzliśmy bez Kusocińskiego, siedmi zmarszczony na trybunie i nie wyglądał na zadowolonego, bo przecież wiedział, że gdzieś wygrał 5 km. w drobnym czasie 15 m. 20 sek.

Publiczność, nie ucieszczająca na zawody lekkoatletyczne, bo to przecież nie piłka, ale i tu trzeba wszelkie sznase na jego zorientowania się ładowanie w kolę jest coraz mniej emocjonujące od meczu piłki nożnej.

Koło o średnicy 100 metrów, w kołu chorągiewek, trzeba wgłowić jak najbliżej chorągiewki, przyczem już w powietrzu należy zatrzymać silnik.

Pierwszy ląduje o 14 mtr.! He — więc to nie lada sztuka, drugi — światorka! podobno na prowadzie panna — o 27 mtr.; trzeci — 45 mtr.; znowu pilotka — 7mtr.; paru ląduje w wodzie. Jeden Polak, dalaje — 2 mtr. i trzeci trzecią wszelkie szanse na dobre miejsce w całości konkursu, za 50 mtr. otrzymuje się 100 punktów, tuż przy chorągiewce — 200. Potem zaczynają się ewolucje. Bilarski — 9 mtr., Tyrała 5 mtr., Szarek 5 mtr., Drzewiecki — drugi konstruktor BWM i mtr., — 2 mtr. rekord.

Nabiera się apetytu do tej gry, śledzi z coraz większem zainteresowaniem; śmieszne patrzeć na widzów podczas lądowania: poeh leni w przód, cofa się, jakby chciał nasadzić rekami no, jeszcze trochę, jeszcze o krok bliżej...

Karol.

— PANI DOMU, Numer wszystkiego. Red. M. Rawiczowa. Adres redakcji i administracji. Wydawnictwo Spółdzielcze. Wilno, Mickiewicza 22. Cena 1 zł. Prenumerata miesięczna 1 zł. Prenumerata kwartalna 3 zł. Prenumerata półroczna 6 zł. Prenumerata roczna 12 zł. Prenumerata zagraniczna 24 zł. Prenumerata dla członkiń Spółdzielni Wydawniczej 1 zł. miesięcznie. Ogłoszenia: za 1 mm. wiersz 10 gr. Ogłoszenia drobne: za wyraz 5 gr. Ogłoszenia matrymonjalne: za wyraz 10 gr. Ogłoszenia matrymonjalne: za wyraz 10 gr. Ogłoszenia matrymonjalne: za wyraz 10

SPORT

Dziś start do piątego etapu
kolarskiego biegu dookoła Polski

Dziś w południe uczestnicy kolarskiego biegu dookoła Polski wystartują do piątego etapu na trasie 125 - kilometrowej: Wilno — Lida, przez Raduń, Bastuny.

O 10 m. 30 zawodnicy zbiorą się na placu Katedralnym, gdzie wręczone zostaną nagrody ufundowane przez organizacje, kluby i firmy wileńskie. Po tym akcie wszyscy przejadą na ulicę Legionową, gdzie odbędzie się start. Będzie to o 12-ej.

Wczoraj goście zwiedzali Wilno i wystawę, a wieczorem byli w Lutni. Wypoczęci wyruszą dziś z nowemi siłami. Czeka ich jeszcze pięć trudnych etapów. Pięć długich dni zmagań. Obyż pogoda zechciała ich oszczędzić i uśmiechnęła się bodaj bładym promieniem słońca.

Zawody sportowe na Nowym Świecie

Awizowane w miejscowych dziennikach zawody sportowe Dzielnicy Nowy Świat, odbyły się w dniu 3 września b. r. (niedziela) przy licznym udziale widzów miejscowego społeczeństwa.

Dzień ten przebij stanęło (na 2 klm.) 10 zawodników.

1 miejsce zajął ob. Gordyniec Zygfryd przebywając trasę w czasie 8,4,4.

II miejsce zajął ob. Żukowski Piotr w czasie 8 min. 4,2.

Prócz tego rozegrane zostały zawody (turniej) siatkówki z drużyną Związku Młodzieży Rzemieślniczej z wynikiem: 2:0 (30—12) na korzyść drużyny Zw. Strzeleckiego.

Jednocześnie odbyły się poszczególne zawody „Orląt" strzeleckich, które sprawiły wielką radość małym sportowcom, jak również widzom.

Organizacja zawodów dobra. Zainteresowanie duże.

Jak Rada Miejska przyjęła rezygnację prezydenta miasta w Grodnie

W poniedziałek 4 bm. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, na którem prezydent miasta zrezygnował z zajmowanego stanowiska.

Dzięki tej rezygnacji władza nadzorcza po winna mianować nowy zarząd miasta.

Przebieg posiedzenia był bardzo krótki.

Pierwszy punkt porządku dziennego: przyjęcie protokółów poprzednich posiedzeń R. M. przyjęto bez żadnych zastrzeżeń.

Również i drugi punkt: sprawa wynagrodzenia ławników przyjęta została w redakcji magistratu, a mianowicie R. M. postanawia wynagrodzić byłych ławników p. p. Sawickiego, Tarłowskiego i Guttmana za pracę wykonaną w magistracie w miesiącu sierpniu rb. w wysokości dotychczasowych ich poborów.

Po załatwieniu tych dwóch punktów, R. M. przechodzi do trzeciego i najważniejszego punktu porządku dziennego: omówienia stworzonej sytuacji w samorządzie grodzieńskim.

Na samym wstępie p. prezydent odczytuje następującą deklarację:

Do Rady Miejskiej m. Grodna.
w miejscu.

Wobec wejścia w życie z dniem 13 lipca rb. nowej ustawy o czasowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego i złożenia przez ławników swych mandatów, wytworzyła się sytuacja, iż zarząd miasta został zdekompletowany. W tych warunkach uważam za swój obowiązek wobec p.p. radnych, którzy mnie powołali na obecnie przez nie zajmowane stanowisko i którzy mają do mnie zaufanie, jasno i w-raźnie przedstawić sytuację naszego samorządu.

Urząd Wojewódzki białostocki stoi na tem stanowisku, iż w myśl ust. 72 ustawy, wobec zdekompletowania zarządu miasta, rozwiązanie go i wyznaczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o zamianowanie tymczasowego przełożonego gminy zawodowego, oraz do powołania zamianuje również członków zarządu miasta.

Czuję się zmuszonym wobec tej sytuacji złożyć w ręce Rady Miejskiej swój mandat prezydenta miasta i proszę Radę o zdecydowanie dalszych losów zarządu miasta.

Jeżeli Rada Miejska zechce:

1) przyjąć moją rezygnację, wtedy w trybie uproszczonym zdecyduje się sprawa nowej obsady zarządu miasta,

2) na wypadek nieprzyjęcia zaś ze strony Rady Miejskiej mojej rezygnacji, wtedy wobec zdekompletowania zarządu miasta, będę zmuszony sytuację przedstawić władzy nadzorczej, panu wojewodzie, który jest zdecydowany rozwiązać zarząd miasta wobec zdekompletowania z przedstawić kandydatów do nowego zarządu miasta na zatwierdzenie Ministerstwu.

Panowie radni zechcą mi wierzyć, że tylko głęboka troska o nasz samorząd, wielkie dobro miasta, a szczegółowo zbadanie przeze mnie sytuacja i pana wojewody i w Ministerstwie, skłoniły mnie do tego kroku i przedstawienia w tej płaszczyźnie — sprawy Radzie Miejskiej.

W nadziei, iż samorząd nasz z powodu zmiany zarządu nie dozna żadnych wstrząsów, co byłoby w tych trudnych warunkach gospodarczych wprost nie do pomyślenia, że prace nadal nowinie się jak najpomyślniej, żegnam panów radnych i proszę zachować jak najlepszą pamięć o naszej wspólnej pracy.

Po odczytaniu przez p. prezydenta tej deklaracji, zabiera głos p. Jerzy Cytarzyński, który odczytuje następującą deklarację:

Rada Miejska m. Grodna przyjmuje do wiadomości rezygnację ze stanowiska prezydenta miasta pana Maurycego O'Brien de Lacy, powołanego z wyborów w dniu 25 września 1930 r.

Niemożność reorganizacji zarządu miasta we własnym zakresie przez Radę Miejską wynikającą z posiadanych obecnie obowiązującej ustawy samorządowej i z faktycznej sytuacji, przedstawionej przez pana prezydenta w jego oświadczeniu, zmusza Radę Miejską do zgoła takiego stanowiska, przyczem Rada Miejska uważa za swój obowiązek podkreślić uznanie i wyrazić podziękowanie dla ustępującego pana prezydenta Maurycego O'Brien de Lacy.

Rada Miejska zdając sobie sprawę z trudnych warunków, w jakich p. prezydent dla dobra miasta w przeciągu 3-letnia swą najlepszą wiedzę i pracę przykładał, ceni ten dorobek współpracy z nim, szczerbowany wzajemnem zaufaniem i lojalnością. W tem przekonaniu Rada Miejska z żalem żegna ustępującego pana prezydenta i wyraża mu najlepsze swe życzenia w dalszej jego pracy dla dobra państwa i społeczeństwa.

Jednocześnie Rada Miejska prosi pana prezydenta o sprawowanie swego dotychczasowego urzędu do czasu ukonstytuowania nowego zarządu miasta.

Na wniosek p. radnego Derszenia Rada Miejska jednogłośnie następujący wniosek:

W związku z ustąpieniem pana prezydenta Maurycego O-Brien de Lacy ze swego stanowiska, Rada Miejska wdzięczna przyznać mu odszkodowanie w wysokości 3-miesięcznego, ostatnio pobieranego przezeń uposażenia.

Po przyjęciu tego wniosku p. prezydent po siedzenie zamknął.

grodzieńska

— **Nominacja w zarządzie miasta.** W tych dniach p. prezydent miasta mianował byłego ławnika p. Romana Sawickiego naczelnikiem Wydziału Technicznego - gospodarczego, b. ławnika Hirsza Tarłowskiego naczelnikiem Wydziału przedsiębiorstw miejskich i b. ławnika p. Karola Gutmana kierownikiem biura ewidencji i kontroli ludności i czasowo ref. adm. statystycznym i wojskowym.

Pan wiceprezydent Suchowlański pozostaje nadal naczelnikiem wydziału finansowego.

— **Kto będzie prezydentem miasta?** Po mieście krążą pogłoski, iż na stanowisko prezydenta miasta zamianowany będzie p. Eustachiewicz były starosta powiatowy w Wołkowysku, który posiada dużą praktykę samorządową, a obecnie zajmuje widne stanowisko w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

— **Proces komunistyczny.** Jutro, w dniu 7-go b. m. Sąd Okręgowy rozpozna sprawę niejakiego Aleksandrowicza, oskarżonego z artykułu 97 § 1 K. K.

— **Uniewinnienie redaktora p. Berezowskiego.** — W tych dniach Sąd Apelacyjny w Wilnie rozpoznał skargę apelacyjną redaktora Berezowskiego od wyroku Sądu Okręgowego w Grodnie, na mocy którego p. Berezowski skazany został na mocy art. 172 K. K. na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem wykonania kary na przeciąg lat dwóch, za wydrukowanie w piśmie swojem artykułu p. t. „Gdy by Chrystus powrócił obecnie na ziemię".

Rozprawa w Sądzie Apelacyjnym toczyła się również przy drzwiach zamkniętych.

Po naradzie Sąd Apelacyjny uchylił wyrok I instancji i uniewinnił redaktora Berezowskiego. Obronę wnosił p. mec. Firstenberg.

— **Trzeba i na to znaleść radę.** — W związku z przerobieniem chodników, dość znacznie zwężone zostały rynsztoki, wobec czego w czasie deszczu woda często zalewa jezdnię.

To, co dzieje się jednak podczas deszczu na ulicy Dominikańskiej, jest już wprost skandaliczne.

Przejść podczas deszczu ulicą Dominikańską jest niemożliwością, gdyż cała jezdnia stopiona jest wodą, a często woda dostaje się na chodniki i nawet do sklepów.

Magistrat nasz powinien był tę sprawę uregulować w ten sposób, aby główna nasza ulica nie znajdowała się w czasie deszczu pod wodą.

— **Pożar.** W dniu 28 sierpnia r. b. we wsi Krusznyniany w zabudowaniach Goryszów Jana i Antoniego wybuchł pożar, który zniszczył stodołę z tegorocznemi zbiorami. Straty wynoszą około 2 i pół tysięcy złotych. Przyczynę pożaru zarzucie nie ustalono.

— **Samobójstwo.** Onegdaj Najdziejko Anna mieszkanka wsi Porzecze, zawiadomiła władze bezpieczeństwa o zaginięciu jej męża Józefa, który wyszedł z domu i więcej nie powrócił. W czasie poszukiwań w dniu 2 września odnalezione zostały zwłoki Józefa Najdzejko w lesie Nadl. Druskienickiego. Jak stwierdzono popełnił on samobójstwo przez powieszenie się w gąszczu leśnym na pętli drucianej. Przyczyna samobójstwa narazie nie ustalona.

nowogródzka

— **Uroczystość złożenia Kresów.** W dn. 9 i 10 września b. r. Podokręg Związku Strzeleckiego w Wilnie organizuje Zjazd - Zlot członków i sympatyków pod hasłem 25-lecia „Związku Walki Czynnej" i „wylonionego zeń Związku Strzeleckiego oraz pod hasłem „Zbratania Kresów".

Każdy z członków Związku Strzeleckiego i sympatyków z terenu województwa nowogródzkiego, któryby życzył wyjechać do Wilna celem wzięcia udziału w uroczystościach, winien zgłosić się w Zarządzie Powiatowym Zw. Strzeleckiego, odnośnego powiatu.

Koszta biletu do Wilna są minimalne, 80 proc. zniżki, czyli że płaci się tylko 20 proc. całego biletu.

W Nowogródku, udziela bliższych informacyj w tej sprawie Komenda Podokręgu Zw.

Przy okazji

Przeważnie cały ruch kołowy z dworca do śródmieścia odbywa się przez ul. Zawalną.

Niezbyt reprezentacyjnie ta droga wygląda, ale mniejsza o to.

Jednak przykro, jadąc Zawalną z dworca do miasta zasługuje na to, by nie witano go mękami. Gdy bowiem auto mknie po Zawalnej (odcinek między Wielką i Małą Pohulanką) — to na wybojach tak podskakuje, że dobrze się trzeba trzymać, by nie tłuc głową o sufit taksówki.

Pomińmy już fatalne westchnienia i mniej idylliczne przekleństwa woźniców, zdążających na targ, do Hal lub do różnych składów w okolicy Zawalnej położonych.

Magistratu to nie wzruszy.

Ale wzruszy go wzgląd na turystów i wycieczki, zwiedzające Wilno, szczególnie teraz, w okresie Targów.

Magistrat uruchomił biuro turystyczne, Magistrat rozszerzył i naprawił chodniki na ulicy Zawalnej.

Czy poruszy okazji i z rozmachu nie przydałoby się i jezdni na tej samej ulicy Zawalnej podreperować?

(e).

NA FILMOWEJ TAŚMIE

„ŚPIEWAK NIEZNANY" — „ROXY"

Zawsze daje się odczuć potrzeba dobrego kina drugorzędnego.

Przeboje sezonu mogą mieć duże powodzenie w rok, a nawet i dłużej po premjerze.

Kino „Roxy" postawiło sobie za zadanie wznawianie najlepszych filmów. Bardzo dobra i godna pochwały inicjatywa. Dobry film warto zawsze powtórzyć. Lepiej, gdy to czyni kino większe, posiadające odpowiednią aparaturę, niż kino niższe.

Kilka programów w kinie „Roxy" pozwala stwierdzić, że dyrekcja tego kina zamierza konsekwentnie utrzymywać się na powyższej zgóry wyznaczonym.

Dobre wznowienia — oto hasło kina „Roxy".

Obecnie idzie melodyjny i dobrze zrobiony film Turżańskiego p. t. „Śpiewak nieznany" z Lucienem Muratore w roli głównej.

Fabuła filmu obrnea się dookoła skandalu towarzyskiego na temat zaginionego męża.

Pomysłowo wyzyskany jest motyw radja.

Wśród wykonawców wyróżnia się bohomik francuski Jim Gerald.

Obok wartości śpiewnych posiada film szereg ładnych partyj śpiewnych i muzycznych.

Całość pozostawia miłe wrażenie. T. C.

Jutro Słonima

Prawdziwą ozdobą Słonima są Bulwary im. Ks. Michała Ogińskiego, noszące nazwę swego twórcy i regulujące rzekę Szczarę w obrębie miasta w środkowym odcinku. Niestety, rzeka Szczara w granicach miasta nie jest uregulowana i około tartaku firmy „Fajn i Kancepolski" dzieli się na dwa ramiona: jedno — wspomniany wyżej kanał Ogińskiego, drugie główne koryto rzeki, przy czem stare rzeczę, kręte, płytkie, częściowo zamulone.

Wielkie wiosenne i jesienne wody rzeki Szczary, nie mogąc zmieścić się w głównem jej ramieniu i nie mając wyraźnego koryta starorzeczy rozlewają się szeroko na sąsiednie prawobrzeżne tereny i zatapiają co roku nietylko łąki i ogrody, ale ulice w części miasta (Zamościa), zmuszając częstokroć mieszkańców do opuszczania swych siedzib, zalanych wodą i szukania schronu gdzieindziej.

Skutki powodzi powodują nietylko stałe podmakanie rozległych terenów miejskich nad rzeką Szczarą, ale przez częste zalewy zwilżają grunta posesyj mieszkalnych, fundamenty domów, co w rezultacie odbić się musi ujemnie na zdrowiu mieszkańców.

Magistrat słonimski opracował projekt odwodnienia rzeki Szczary na obrębie miasta, który ujmuje starorzecze, jak i kanał wodny. W ten sposób miasto uniknie corocznych tak szkodliwych zalewów, zyska nietylko dla siebie bulwary wzdłuż rzeki, które stanowić będą piękną ozdobę miasta, ale także około 30.000 mtr. kw. gruntów pod zabudowę w centrum miasta.

Jak dowiadujemy się, projekt ten został złożony w Zarządzie Dróg Wodnych i uzyskał tam przychylną ocenę.

Obecnie miasto zabiega u uzyskanie zasiłku z Funduszu Pracy, chce bowiem przy robotach tych zatrudnić swoich bezrobotnych przez dłuższy przeciąg czasu. Informuja nas, że przy użyciu kopaczki mechanicznej robota ta trwałaby wymagać będą niemniej 40000 dniówek. Koszt robót wynosi 130.000 zł., co przy rozmiarach tych robót i korzyściach, jakie miasto uzyska, należy uznać za sumę niewysoką.

Rozstawa osi wałów, według opracowanego projektu ma wynosić 68 — 70 metrów na starorzecza, zaś na rzece Szczarze powyżej rozgałęzienia rzeki — 120 metrów. Bezpieczeństwo daje całkowitą gwarancję przepustu katastrofalnych wód rzeki bez jakiegokolwiek — bądź zalewu przyległych terenów.

Według danych przez nas posiadanych po czątek lewego wału ma być przy nasypie szosy baranowickiej, dalej przebiega po przymiuskach, łączy się z istniejącym wałem, — wzniesionym przez Ogińskiego i dochodzi do nasypu kolejowego. Wał prawy zaczyna się od nasypu, po którym biegnie ulica Żwirki i Wigury, równolegle do szosy baranowickiej, oka łaje starorzecze rzeki Issy, następnie skręca na północ, idąc wzdłuż rzeki po gruntach miejskich aż do mostu kolejowego. Wał lewobrzeżny na przekopie ma się rozpocząć od wału prawobrzeżnego rzeki Szczary już istniejącego i biegnąć aż do mostu przy ul. Kościelnej. Poniżej tego mostu zaprojektowany jest wał, kierujący wody na rzekę Szczarze na most kolejowy.

Teren, na którym usypane zostaną wały, będzie oczyszczony od roślinności, resztek pniaków, próchnicy, etc., zaś wilgotny piasek usypany na wały będzie mocno ubijany. Nie zapobiegnie to wprawdzie pewnej filtracji,—wały jednak będą tworzyć pewną ramę, w której zarówno właściciele gruntów prywatnych, jak i magistrat będą mogli podwyższać poziom swych terenów. Nadto zaprojektowano ulicę, będącą przedłużeniem ulicy Targowej, która w przyszłości ma być połączona mostem z zaułkiem Michałowskim po lewej stronie Szczary.

Kończąc krótkiemi opis projektu magistrackiego, nie możemy nie podkreślić znamiennego faktu, że w dobie obecnego kryzysu i przygnębienia magistrat m. Słonim dzięki inicjatywie burmistrza inż. K. Michalskiego zdobył się na szeroko pomyślany projekt, który nietylko daje zdrowe rozwiązanie kwestji bezrobocia na terenie miasta, ale jednocześnie stwarza dzieło nieprzemijającej wartości dla miasta pięknej oprawę rzeki i rozległe tereny w śródmieściu pod przyszłą zabudowę. Wik.

baranowicka

— **Posiedzenie Rady Miejskiej.** W dniu 7 września r. b. o godz. 20-tej w lokalu Magistratu odbędzie się posiedzenie Rady Miejskiej z następującym porządkiem dziennym:

1) Zarządzenie W-ju Powiatowego w sprawie budżetu na rok 1933/34.

2) Protokuły Komisji Rewizyjnej (rozparzenie).

3) Statuty służbowe.

4) Statuty dyscyplinarne.

5) Wybór członków do komisji szacunkowej podatku dochodowego.

6) Uzupełniające wybory do Komisji Rady Miejskiej.

— **Nagły zgon.** W urzędzie gminy Kuryłowicze pow. Słonimskiego zmarł nagle wskutek paraliżu serca interesant Tomasz Dosta mieszkaniec wsi Słize.

— **Ujęcie złodzieja z łupem.** Wykryto i ujęto złodzieja roweru należącego do Pawła Sończyka ze wsi Jeziorki Wielkie gm. Derecznyn. Okazał się nim Jan Filutowicz mieszkaniec wsi Wielka Krakotka gm. Miżewicze. Należy przypomnieć, że bezczelny złodziej skradł wspomniany rower w gmachu Starostwa, gdzie Paweł Sończyk w dniu krytycznym jako interesant przebywał.

— **Kradzież.** Z mieszkania Judela Rybackiego zam. w Słonimie skradziono za pomocą wytęcia okien 2 złote zegarki kieszonkowe, i pieniędzy w gotówce gm. Nowo - Mysz skradziono 2 zegarki i brzytwę.

Kozłowski podejrzewa o kradzież swego sąsiada Wróblewskiego Mikołaja.

słonimska

— **Do społeczeństwa pow. słonimskiego „w Tygodniu Przeciwpożarowym".** Zarząd Zw. Straży Pożarnych województwa nowogródzkiego w dążeniu do wytworzenia współdziałania w walce z klęską pożarów, postanowił przeprowadzić akcję „Tygodnia Przeciwpożarowego" na terenie całego województwa.

W powiecie słonimskim w czasie od 10 do 17 września r. b.

Społeczeństwo nie powinno obojętnie przypatrywać się trudnościom jakie zwalczać muszą Ochotnicze Straże Pożarne w swej pracy bezinteresownej i ofiarnej.

Praca strażacka jest służbą nawskroś publiczną i społeczną. Rola i zadania zespołów strażackich wkraczają w dziedzinę najżywotniejszych potrzeb najbliższego otoczenia a z niem ogółu współobywateli państwa.

Ochotnicze Straże Pożarne poza obowiązkiem walki z klęskami pożarowemi propagują w szeregach swych tak ważne dziedziny jak oświatę, wychowanie obywatelskie, fizyczne i przysposobienie wojskowe.

Skoro więc działalność strażacka związana jest tak ściśle z najżywotniejszemi interesami moralnemi i materjalnemi społeczeństwa dlaczego ono niema wykazać swego współczucia, zainteresowania oraz solidarności organizacyjnej.

Ochotnicze Straże Pożarne w „Tygodniu Przeciwpożarowym" zwracają się do Was nie w myśl natrętnego wyciągania dłoni po ofiarę, nie o jałmużnę, nie o datki przygodne lecz z prośbą o wykazanie zrozumienia, współczucia oraz spełnienia obowiązku względem swych bezinteresownych obrońców pod opieką których pozostaje ich życie i mienie.

Ambicją każdego obywatela w tym tygodniu niech będzie hasło: „Wszyscy na walkę z pożarami!"

— **Z życia „Strzelca".** W związku z intensywną pracą Komendy Powiatowej Z. S. zorganizowano w Oddziałach zapisy na członków wspierających i czynnych Z. S. Informacyj w ciągu całego miesiąca września udzielają Zarządy i Komendy Oddziałów na powiecie oraz w Słonimie przy ul. Utańskiej 17 od godz. 18 — 20-tej.

— **O wczesniejsze światło.** Wobec panujących mgieł i dżdżystej pogody zwracają się do nas komunikacji światła z prośbą o interwencję by Elektrownia Miejska odstąpiła od szeregu określania godzin oświetlania i zechciała tak ze względu na interes publiczny i wygodę odbiorców udzielać prądu już od godziny chociażby 3-ej (15-tej). Jesteśmy przekonani, że Elektrownia na tem nie straci i mamy nadzieję, że petycja ogółu zostanie uwzględniona.

— **Zawody strzeleckie i lucznicze.** — W związku z 25-leciem istnienia Strzelca niezależnie od przygotowywanego obchodu obywatelskiego, projektowanego na październik rb. komenda powiatowa Z. S. zorganizowała w dn. 30 ub. m. i 1 bm. zawody strzeleckie i łucznicze.

— **Wypadek przy pracy.** W czasie pracy w cegielni Wołkomierskiego wykoleił się wózek naładowany gliną przyginając robotnika Lejbę Fajnsota. Nieszczęśliwy doznał złamania nogi powyżej kolana i przewieziony został do szpitala państwowego.

— **Nagły zgon.** W urzędzie gminy Kuryłowicze pow. Słonimskiego zmarł nagle wskutek paraliżu serca interesant Tomasz Dosta mieszkaniec wsi Słize.

— **Ujęcie złodzieja z łupem.** Wykryto i ujęto złodzieja roweru należącego do Pawła Sończyka ze wsi Jeziorki Wielkie gm. Derecznyn. Okazał się nim Jan Filutowicz mieszkaniec wsi Wielka Krakotka gm. Miżewicze. Należy przypomnieć, że bezczelny złodziej skradł wspomniany rower w gmachu Starostwa, gdzie Paweł Sończyk w dniu krytycznym jako interesant przebywał.

— **Kradzież.** Z mieszkania Judela Rybackiego zam. w Słonimie skradziono za pomocą wyjęcia okien 2 złote zegarki kieszonkowe, i pieniędzy w gotówce gm. Nowo - Mysz skradziono 2 zegarki i brzytwę.

Kozłowski podejrzewa o kradzież swego sąsiada Wróblewskiego Mikołaja.

stołpecka

— **Rozpoczęcie „Tygodnia Przeciwpożarowego".** Dnia 2 b. m na terenie całego powiatu rozpoczął się „Tydzień przeciwpożarowy". — Przygotowania do należytego przeprowadzenia tej uroczystości odbywały się już od dwóch tygodni.

W Stołpcach rozpoczęto uroczystości capstrzykiem Straży Pożarnych. Orkiestra przemaszerowała przy blaskach pochodni po najdalszych ulicach miasta, budząc wśród mieszkańców szczere zainteresowanie się problemem ratownictwa i pożarnictwa

W niedzielę odbyła się w mieście kwesta na rzecz Pow. Zw. Straży Pożarnych. Od rana kwestarze krążyli po mieście zbierając ofiary. Społeczeństwo tych ofiar nie poskąpiło.

Giełda warszawska

Z DNIA 5 WRZEŚNIA

Dewizy i waluty:

Belgja 124.75 — 125.06 — 124.44.
Gdańsk 173,60 — 174.03 — 173,17.
Holandja 360.50 — 361,40 — 359,60.
Londyn 28.36 — 28.37 — 28,52 — 28,22.
Nowy York 6.19 — 6.20 — 6.19.
Nowy York kabel 6.18 — 6.22 — 6.14.
Paryż 35.02 — 35,11 — 34.93.
Szwajcarja 172,75 — 173,18 — 172,32.
Włochy 47,10 — 47,33 — 46,87.
Berlin — Mar. pryw. 213,20.
Tendeneja niejednolita.
Dolar w obr. pryw. 6,17.
Rubel 4.72 — 4.73.

Do akt Nr. Km. 978-33.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, zamieszk. w Wilnie przy ul. Subocz 9—3, na zasadzie art. 602 KPC. obwieszcza, że w dniu 7 września 1933 roku od godziny 10-ej (nie później jednak niż w dwie godziny) w Kolonji Wileńskiej, ul. Głośna 7, odbędzie się licytacja publiczna ruchomości, składających się z domu na rozbiórkę, oszacowanych na lanka 27.

NA ANTOKOLU
MIESZKANIA
tanie, 3 pokoje, kuchnia (wodociąg). — Antokolska 56 — 3.

DRZEWO OPAŁOWE,
brzozowe, sosnowe i olszowe,
oraz
węgiel górnośląski
poleca
SKŁAD DRZEWA
MICHAŁA HR. TYSZKIEWICZA
w Wilnie, ul. Tartaki 28, tel. 751.
Dostarcza również dla urzędów i instytucyj.
Dla P. P. Urzędników na raty.

PRZETARG

Zarządy Więzień Łukiskiego i Stefańskiego w Wilnie, oraz Zakład Wychowawczo-Poprawczy w Wielenianach ogłaszają przetarg ofertowy na dostawę loco więzienie łukiskie około 600 metr. sześc. drzewa opałowego sosnowego, 450.000 kg. węgla dąbrowieckiego grubego i na miesiące wrzesień i październik rb. — mięsa wołowego około 50 kg. dziennie; loco więzienie Stefańskie około 300 metr. sześc. drzewa opałowego sosnowego i mięsa wołowego około 15 kg. dziennie i loco Zakład Wychowawczo - Poprawczy w Wielenianach 80.000 kg. węgla dąbrowieckiego grubego i 35 kg. mięsa wołowego dziennie.

Zaoferowane drzewo sosnowe winno być suche, w dłużyzach długości od 4 — 5 metr. i grubości od 7 do 30 cmtr. Oferty na dostawę wymienionych artykułów należy składać najpóźniej do dnia 15-go września 1933 roku do godziny 12-ej, na imię Zarządów więzień Łukiskiego i Stefańskiego oraz Zakładu Wychowawczo - Poprawczego w Wielenianach, w zapieczętowanej lakiem kopercie, z napisem: „oferta na dostawę artykułów" z dołączeniem pokwitowania Kasy Skarbowej w Wilnie o wpłaceniu wadjum w wysokości 3-proc. wartości ofer owanych artykułów. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 15 września rb. o godz. 12 w obecności oferentów w więzieniu Łukiskiem. Prawo wyboru oferenta zastrzega się. Szczegółowych informacyj o warunkach przetargu i dostawy udzielają przewodniczący komisyj gospodarczych: Naczelnik więzienia Łukiskiego, Naczelnik więzienia Stefańskiego i Dyrektor Zakładu Wychowawczo - Poprawczego w godzinach urzędowych.

Przewodniczący Komisji Gospodarczej.

Lekarze

DOKTÓR MED.
H. Kaurylkiewiczowa
Operacje kosmetyczne, choroby skóry i weneryczne. Przyjmuje: Warszawa Szopena 18.

Kupno i sprzedaż

OKAZYJNIE DO SPRZEDANIA garnitur mebli salonowych, futer, szafy, zegary itd. Oglądać codziennie od 3 do 5 p. Aleja Róż Nr 4 m. 3.—

Lokale

2, 3, 5 i 7-pokojowe MIESZKANIA DO WYNAJĘCIA Ofiarna 2.

Do wynajęcia 2 pokoje, kuchnia, z wygodami Michiewicza 24 m. 6 — Oglądać 4—5 po południu.

DO WYNAJĘCIA 5-POKOJOWE MIESZKANIE OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, zamieszk. w Wilnie przy ul. Subocz 9—3, na zasadzie art. 602 KPC. obwieszcza, że w dniu 7 września 1933 roku od godziny 10-ej (nie później jednak niż w dwie godziny) w Kolonji Wileńskiej, ul. Głośna 7, odbędzie się licytacja publiczna ruchomości, składających się z 4-ch pokoi ze wszelkiemi wygodami do czytania publicznem, oszacowanych na lanka 27.

NA ANTOKOLU
MIESZKANIA
tanie, 3 pokoje, kuchnia (wodociąg). — Antokolska 56 — 3.

POSZUKUJĘ

posady z charakterem służącej do wszystkiego znam dobrze kuchnię. Mogę wyjechać. Łaskawe oferty chiubon. Tartaki 9 m. 2.

Różne

2 uczenice (ów) przyjmę na miesiączek z całodziennem utrzymaniem 75 zł miesięcznie. — Opieka dobra — Plac Metropolitalny 3 m. 8.

UWADZE PAŃ
Dyr. NABYCIA
we wszystkich księgarniach popularna broszura „Odmłodzenie za dykalne twarzy" Doktór Haurylkiewicz.

Radjo wileńskie

ŚRODA 6 WRZEŚNIA

7.00 Czas, gimnastyka, muzyka, dziennik por., muzyka chwilka gospod. dom.; 11.57 — Czas, 12.05 Koncert, 12.25 Przegl. pras. i komun. meteor.; 12.35 D. c. koncertu; 12.55 — Dziennik połudn.; 14.50 Progr. dzienny; — 14.55 Pieśni ludowe; 15.25 Giełda rolna. 15.55 Pogad. Zw. Młodz. Polsk.; 15.50 Skrzynka PKO; 16.00 Koncert symf.; 17.00 Aud. z Targów Półn. 17.15 Koncert solistów; 18.15 — „Miłość wielkiego króla" (Sobieski i Marysieńka) — odczyt; 18.35 Pieśni słowiańskie. 19.00 Rozm.; 19.20 Przegl. lit.; 19.35 Progr. na czwartek; 19.40 Kwadr. liter.; 20.00 Recital fortep. 20.50 Dziennik wiecz.; 21.00 „Ciotka Albinowa mówi"; 21.10 Muzyka lekka; — 22.25 Wiad. sport.; 22.35 Kom. met.; 22.40 — Muz. tan. z Cieciorinka.

Wydawca Stanisław Mackiewicz.

Drukarnia „Słowa" Wilno Zamkowa 2.

Redaktor w.-z. Witold Tatarzyński.